

КОМБИНОВАНИ ТЕКСТ

Мултилатералне конвенције за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премештања добити односе на пореске уговоре

и

Уговора између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Републике Индије о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину

(који се примењује између Републике Србије и Републике Индије)

Опште напомене у вези са комбинованим текстом

Овај документ представља комбиновани текст за примену Уговора између Савета министара Србије и Црне Горе (који се примењује на Републику Србију) и Владе Републике Индије о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, потписаног 8. фебруара 2006. године (*Уговор*) измењеног Мултилатералном конвенцијом за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премештања добити односе на пореске уговоре коју су, Република Србија (*Србија*) и Република Индија (*Индија*) потписале 7. јуна 2017. године (*МК*).

Овај документ су заједно припремили надлежни органи Србије и Индије и представља њихово заједничко разумевање измена које су у Уговор унете због МК.

Документ је припремљен, на основу става Србије о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 5. јуна 2018. године, као и става Индије о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 25. јуна 2019. године. Ови ставови о МК се могу променити, као што то и предвиђа МК. Промена ставова о МК могла би да промени ефекте које МК има на Уговор.

Аутентични правни текстови Уговора и МК имају предност и остају примењиви правни текстови.

Одредбе МК које се примењују у односу на одредбе Уговора, уоквирене су у тексту овог документа, у контексту релевантних одредаба Уговора. Рубрике које садрже одредбе МК су, уопштено говорећи, унете у складу са редоследом одредаба Уговора.

Измене текста одредаба МК учињене су, у циљу њиховог усаглашавања са терминологијом која се користи у Уговору (*као што су*, „*Обухваћени порески уговори*” и „*Уговор*”, „*Уговорна јурисдикција*” и „*Државе уговорнице*”) како би се олакшало разумевање одредаба МК. Промене у терминологији имају за циљ побољшање читљивости документа а не, промену суштине одредаба МК. На сличан начин су, извршене измене делова одредаба МК који описују постојеће одредбе Уговора: описни језик је, у циљу лакшег читања, замењен правним одредницама постојећих одредаба.

У свим случајевима, упућивање на одредбе Уговора или на Уговор, треба разумети као да се упућивање врши на Уговор, онако како је измењен одредбама МК, под условом, да се такве одредбе МК и примениле.

Упућивање:

Аутентични правни текст МК може се наћи на веб страници Депозитара (ОЕЦД):

- на енглеском језику:

<http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>; и

- на француском језику:

<http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Српски текст МК објављен је у „Службеном гласнику РС - Међународни уговори”, број 3/18 од 23. априла 2018. године.

Аутентични правни текст Уговора (на српском језику) може се наћи на следећем линку:

<http://www.mfin.gov.rs/pages/issue.php?id=7063>

Став Србије о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 5. јуна 2018. године, као и став Индије о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 25. јуна 2019. године, може се наћи на веб страници Депозитара (ОЕЦД) <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Напомене у вези почетка примене одредаба МК

Одредбе МК које се примењују на Уговор, не примењују се од истога датума као и оригиналне одредбе Уговора. Свака од одредаба МК могла би да се примењује од различитог датума, што зависи од врсте пореза на који се односи (*порези по одбитку или остали наплаћени порези*) као и од тога, шта су Србија и Индија навеле у својим ставовима о МК.

Датуми депоновања инструмената потврђивања: 5. јун 2018. године, за Србију и 25. јун 2019. године, за Индију.

Ступање на снагу МК: 1. октобар 2018. године, за Србију и 1. октобар 2019. године, за Индију.

Ако другачије није наведено у овом документу, одредбе МК се, у односу на Уговор, примењују:

- у Србији, у односу на порезе по одбитку, на износе плаћене или приписане нерезидентима, када догађај који даје право на те порезе настане 1. јануара или после 1. јануара 2020. године;
- у Индији, у односу на порезе по одбитку, на износе плаћене или приписане нерезидентима, када догађај који даје право на те порезе настане 1. априла или после 1. априла 2020. године;

- у односу на све остале порезе које наплаћује Србија, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу 1. априла или после 1. априла 2020. године; и
- у односу на све остале порезе које наплаћује Индија, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу 1. априла или после 1. априла 2020. године.

У Г О В О Р

ИЗМЕЉУ

САВЕТА МИНИСТАРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

И

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИНДИЈЕ

О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА
ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

САВЕТ МИНИСТАРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

И

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ ИНДИЈЕ

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину и са циљем да унапреде привредну сарадњу између две земље,

Следећи члан 6. став 1. МК укључен је у преамбулу овог уговора:

ЧЛАН 6 МК - СВРХА ОБУХВАЋЕНОГ ПОРЕСКОГ УГОВОРА

У намери да отклоне двоструко опорезивање у односу на порезе обухваћене [овим уговором¹] без стварања могућности за неопорезивање или снижено опорезивање кроз пореску евазију или избегавање (укључујући злоупотребу уговора, у циљу добијања олакшица предвиђених у [овом уговору] у посредну корист резидената трећих јурисдикција),

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на

¹Уоквирени текстови који су у [угластим заградама] као и у *italic* фонту (*курзиву*) означавају мање термилошке промене које су унете у текст МК.

добитак од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

у Србији и Црној Гори:

- 1) порез на добит;
- 2) порез на доходак;
- 3) порез на имовину;
- 4) порез на приход од међународног саобраћаја.

(у даљем тексту: „српскоцрногорски порез”);

у Индији:

- 1) порез на доходак, укључујући прирез уз тај порез; и
- 2) порез на имовину.

(у даљем тексту: „индијски порез”).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после дана потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:

- 1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију и Црну Гору или Индију, зависно од смисла;
- 2) израз „Србија и Црна Гора” означава државну заједницу Србија и Црна Гора, а употребљен у географском смислу означава сувоземну (копнену) територију Србије и Црне Горе, њене унутрашње морске воде и појас територијалног мора, ваздушни простор над њима, као и морско дно и подземље дела континенталног платоа изван спољне границе територијалног мора, над којима Србија и Црна Гора врши суверена права ради истраживања и коришћења њихових природних богатстава, у складу са својим унутрашњим законодавством и међународним правом;
- 3) израз „Индија” означава територију Индије и укључује територијално море и ваздушни простор над њом, као и другу поморску зону у којој Индија има суверена права, друга права и јурисдикцију, у складу са индијским законом и у

складу са међународним правом, укључујући Конвенцију Уједињених нација о праву мора;

- 4) израз „политичке јединице”, у државној заједници Србија и Црна Гора, означава државе чланице;
- 5) израз „држављанин” означава :
 - физичко лице које има држављанство државе уговорнице;
 - правно лице, ортачко друштво или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници.
- 6) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију, друштво лица и, у случају Индије, друго лице које се сматра пореским обвезником према важећим пореским законима у тој држави;
- 7) израз „компанија” означава акционарско друштво или лице које се сматра акционарским друштвом за пореске сврхе;
- 8) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
- 9) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај поморским бродом или ваздухопловом који обавља предузеће државе уговорнице, осим ако се саобраћај обавља поморским бродом или ваздухопловом искључиво између места у другој држави уговорници;
- 10) израз „пореска година” означава:
 - у Србији и Црној Гори, годину која почиње првог јануара;
 - у Индији, годину која почиње првог априла.
- 11) израз „надлежан орган” означава:
 - у Србији и Црној Гори, Министарство за међународне економске односе, односно његовог овлашћеног представника;
 - у Индији, представника Централне владе у Министарству финансија (Одељењу прихода) или његове овлашћене представнике.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије, према закону те државе за потребе пореза на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, седишта управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави или само за имовину која се у њој налази.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

- 1) сматра се да је резидент само државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);
- 2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе у којој има уобичајено место становања;
- 3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе чији је држављанин;
- 4) ако је држављанин обе државе или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

[ЗАМЕЊЕН чланом 4. став 1. МК]

[3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе у којој се налази његово седиште стварне управе. Ако не може да се одреди држава у којој се налази његово седиште стварне управе, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.]

Следећи члан 4. став 1. МК замењује члан 4. став 3 овог уговора:

ЧЛАН 4. МК - ЕНТИТЕТИ КОЈИ ИМАЈУ ДВОЈНУ РЕЗИДЕНТНОСТ

Ако је, према одредбама [овог уговора] лице, осим физичког, резидент обе [Државе уговорнице] надлежни органи [Држава уговорница] настоје да заједничким договором одреде [Државу уговорницу] чијим резидентом се то лице сматра за потребе [овог Уговора] имајући у виду његово место стварне управе, место у којем је оно основано или на други начин конституисано и било које друге важне чиниоце. У одсуству таквог договора, то лице нема право на било коју олакшицу или изузимање од опорезивања предвиђено [овим Уговором] осим у мери и на начин који могу договорити надлежни органи [Држава уговорница].

Члан 5.

СТАЛНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална јединица” подразумева се нарочито:

- 1) седиште управе;
- 2) огранак;
- 3) пословница;
- 4) фабрика;
- 5) радионица;
- 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатстава;
- 7) продајно место;
- 8) складиште лица које обезбеђује услуге ускладиштења за друга лица; и
- 9) фарма, плантажа или друго место на којем се обављају пољопривредне, шумарске, засадне или повезане делатности.

[ИЗМЕЊЕН чланом 14. став 1. МК]

[3. Израз „стална јединица” обухвата и градилиште, или грађевинске, монтажне или инсталационе радове или надзорне делатности у вези са тим радовима, али само ако такво градилиште, радови или делатности трају дуже од дванаест месеци.]

Следећи члан 14. став 1. МК примењује се и има предност над чланом 5. став 3. овог уговора:

ЧЛАН 14 МК - ПОДЕЛА УГОВОРА

Искључиво, у циљу утврђивања да ли је прекорачен период наведен у члану 5. став 3. [Уговора]:

- а) ако предузеће [Државе уговорнице] обавља делатности у другој [Држави уговорници] на месту које представља градилиште [или] грађевински, [монтажни или] инсталациони рад наведен у [члану 5. став 3. овог Уговора,] или обавља надзорне делатности у вези са тим местом а ове делатности се обављају током једног или више временских периода који укупно трају дуже од 30 дана, али не трају дуже од периода наведеног у [члану 5. став 3. овог Уговора]; и

- б) ако повезане делатности, једно или више предузећа блиско повезаних са првопоменутиим предузећем, обављају у тој другој [Држави уговорници] на истом градилишту [или] грађевинском, [монтажном или] инсталационом раду [или се надзорне делатности у вези са тим радом обављају] у различитим временским периодима, од којих сваки прелази 30 дана,

ови различити временски периоди додају се укупном временском периоду у току којег је првопоменуто предузеће обављало делатности на том градилишту [или] грађевинском, [монтажном или] инсталационом раду или [је обављало надзорне делатности у вези са тим радом].

[ИЗМЕЊЕН чланом 13. став 2. МК]

[4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална јединица“, не подразумева се:

- 1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или повремене испоруке добара или робе која припада предузећу;
- 2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или повремене испоруке;
- 3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
- 4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
- 5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху рекламирања, пружања обавештења, обављања научно-истраживачког рада или сличних делатности које имају припремни или помоћни карактер за предузеће;
- 6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. 1) до 5) у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.]

Следећи члан 13. став 2. МК мења члан 5. став 4. овог уговора:

ЧЛАН 13. МК - ВЕШТАЧКО ИЗБЕГАВАЊЕ СТАТУСА СТАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ЈЕДИНИЦЕ ИЗУЗИМАЊЕМ ПОСЕБНИХ ДЕЛАТНОСТИ

(Опција А)

Изузетно од одредаба члана 5. овог уговора израз „стална пословна јединица“ не подразумева:

- а) делатности које су посебно наведене у [члану 5. став 4. овог уговора], као делатности за које се сматра да не представљају сталну пословну јединицу, без обзира да ли тај изузетак од статуса сталне пословне јединице зависи од чињенице да ли је делатност припремног или помоћног карактера;
- б) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, било које делатности која није описана у тачки а) овог става;
- ц) одржавање сталног места пословања искључиво у било којој комбинацији делатности наведених у тач. а) и б) овог става,

под условом да је та делатност или, у случају тачке ц) овог става, укупна делатност сталног места пословања, припремног или помоћног карактера.

Следећи члан 13. став 4. МК примењује се на члан 5. став 4. овог уговора, онако како је измењен чланом 13. став 2. МК:

ЧЛАН 13. МК - ВЕШТАЧКО ИЗБЕГАВАЊЕ СТАТУСА СТАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ЈЕДИНИЦЕ ИЗУЗИМАЊЕМ ПОСЕБНИХ ДЕЛАТНОСТИ

[Члан 5. став 4. овог уговора, онако како је измењен чланом 13. став 2. МК], не примењује се на стално место пословања које користи или одржава предузеће, ако исто предузеће или са њим блиско повезано предузеће обавља пословање на истом месту или на неком другом месту у истој [Држави уговорници] и:

- а) то место или друго место, према одредбама [члана 5. овог уговора], представља сталну пословну јединицу предузећа или са њим блиско повезаног предузећа; или
- б) укупна делатност која настаје из комбинације делатности које обављају два предузећа на истом месту, или које обавља исто предузеће или са њим блиско повезана предузећа на два места, није припремног или помоћног карактера,

под условом да пословне делатности које обављају два предузећа на истом месту, или исто предузеће или са њим блиско повезана предузећа на два места, представљају комплементарне функције које су део једног истог пословања.

5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице - осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 7. овог члана - у држави уговорници ради у име предузећа друге државе уговорнице, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у првопоменутој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, ако то лице:

[ИЗМЕЊЕН чланом 12. став 1. МК]

- [1) има и уобичајено користи у тој држави овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања,

не би ово стално место пословања чиниле сталном јединицом према одредбама тог става;] или

Следећи члан 12. став 1. МК примењује се у односу на члан 5. став 5. тачка 1) овог уговора:

ЧЛАН 12 МК- ВЕШТАЧКО ИЗБЕГАВАЊЕ СТАТУСА СТАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ЈЕДИНИЦЕ КРОЗ КОМИСИОНЕ АРАНЖМАНЕ И СЛИЧНЕ СТРАТЕГИЈЕ

[Изузетно од члана 5. овог уговора], али у складу са [чланом 5. став 7. Уговора онако како је измењен чланом 12. став 2. МК], када лице ради у [Држави уговорници] у име предузећа и, уобичајено, закључује уговоре или, уобичајено, игра главну улогу, што доводи до закључења уговора које предузеће, без суштинских измена, рутински закључује, а ти уговори су:

- a) у име предузећа; или
- б) за пренос власништва, или за доделу права на коришћење, имовине у власништву тог предузећа или коју то предузеће има право да користи; или
- ц) за пружање услуга од стране тог предузећа,

сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој [Држави уговорници], у односу на било које делатности које које то лице обавља за предузеће, осим када те делатности, ако би их предузеће обављало преко сталног места пословања тог предузећа које се налази у тој [Држави уговорници], не би узроковале да се то стално место пословања сматра сталном пословном јединицом, у складу са дефиницијом сталне пословне јединице из одредаба [члана 5. овог уговора].

- 2) нема такво овлашћење, али уобичајено одржава у првопоменутој држави залихе добара или робе из којих редовно испоручује добра или робе у име предузећа.

6. Изузетно од претходних одредаба овог члана, сматра се да осигуравајуће друштво државе уговорнице, осим у вези са реосигурањем, има сталну јединицу у другој држави уговорници, ако на територији те друге државе наплаћује премије или осигурава ризике који у њој настају, преко лица које није представник са самосталним статусом на кога се примењује став 7. овог члана.

[ИЗМЕЊЕН чланом 12. став 2. МК]

[7. Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности. Међутим, када се делатности тог представника у потпуности или скоро

у потпуности обављају у име тог предузећа, то лице се не сматра представником са самосталним статусом према одредбама овог става.]

Следећи члан 12. став 2. МК примењује се у односу на члан 5. став 7. овог уговора:

**ЧЛАН 12. МК-ВЕШТАЧКО ИЗБЕГАВАЊЕ СТАТУСА СТАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ЈЕДИНИЦЕ
КРОЗ КОМИСИОНЕ АРАНЖМАНЕ И СЛИЧНЕ СТРАТЕГИЈЕ**

[Члан 5. став 5. Уговора онако како је измењен чланом 12. став 1. МК] не примењује се када лице, које у [Држави уговорници] ради у име предузећа друге [Државе уговорнице], обавља пословање у првопоменутој [Држави уговорници] као независни агент, а за предузеће ради у оквиру тог редовног пословања. Када, међутим, лице ради искључиво или скоро искључиво у име једног или више предузећа са којима је блиско повезаното лице се, у односу на било које такво предузеће, не сматра независним агентом у смислу значења из овог става.

8. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном јединицом друге компаније.

Следећи члан 15. став 1. МК примењује се на одредбе овог уговора:

**ЧЛАН 15. МК - ДЕФИНИЦИЈА ЛИЦА БЛИСКО ПОВЕЗАНОГ СА
ПРЕДУЗЕЋЕМ**

За потребе одредаба [члана 5. овог уговора, онако како је измењен чланом 12. став 2, чланом 13. став 4. и чланом 14. став 1. МК], лице је блиско повезано са предузећем ако, на основу свих релевантних чињеница и околности, једно има контролу над другим или, оба контролишу иста лица или предузећа. У сваком случају, сматра се да је једно лице блиско повезано са предузећем, ако поседује непосредно или посредно више од 50 одсто стварних интереса у другом (или, у случају компаније, више од 50 одсто укупних гласова и вредности акција компаније или стварних интереса у капиталу компаније) или ако друго лице поседује непосредно или посредно више од 50 одсто стварних интереса (или, у случају компаније, више од 50 одсто укупних гласова и вредности акција компаније или стварних интереса у капиталу компаније) у лицу и предузећу.

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНЕ ИМОВИНЕ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз „непокретна имовина” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретна имовина налази. Овај израз у сваком случају обухвата имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодоуживање непокретне имовине и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава. Поморски бродови, речни бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа и на доходак од непокретне имовине која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална јединица.

3. При одређивању добити сталне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе пословања сталне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом месту, у складу са и зависно од ограничења домаћих пореских закона те државе. Међутим, такав одбитак неће се признати у погледу средстава, уколико их буде, које плаћа (по другом основу, осим као накнаду стварних трошкова) стална јединица главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији, у виду ауторских накнада, новчаних надокнада или других сличних плаћања као накнаду за коришћење патената или других права, или у облику провизије за обављање посебних услуга или руковођење или, осим у случају банкарског предузећа, у облику камате на новац дат у зајам сталној јединици. Слично томе, при одређивању добити сталне јединице, неће се узимати у обзир средства која дугује (по другом основу, осим као накнаду стварних трошкова) стална јединица главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији, у виду ауторских накнада, новчаних надокнада или других сличних плаћања као накнаду за коришћење патената или других права, или у облику провизије за обављање посебних услуга или руковођење или, осим у случају банкарског

предузећа, у облику камате на новац дат у зајам главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит предузећа државе уговорнице од обављања међународног саобраћаја поморским бродом или ваздухопловом опорезује се само у тој држави.

2. За потребе овог члана, добит од обављања међународног саобраћаја поморским бродом или ваздухопловом означава добит предузећа наведеног у ставу 1. овог члана, од превоза морем или ваздухом путника, добара, поште или сточног фонда.

3. Добит предузећа наведеног у ставу 1. овог члана, које је резидент државе уговорнице, од коришћења или давања у закуп контејнера (укључујући приколице и другу опрему за превоз контејнера) које то предузеће користи за превоз добара или робе у међународном саобраћају, опорезује се само у тој држави уговорници, осим ако се контејнери користе само унутар друге државе уговорнице.

4. За потребе овог члана, камата на средства непосредно повезана са обављањем међународног саобраћаја поморским бродом или ваздухопловом сматра се као добит остварена од обављања међународног саобраћаја тим поморским бродом или ваздухопловом, уколико је нередовно повезана са обављањем таквог пословања, и одредбе члана 11. се не примењују на такву камату.

5. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

- 1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
- 2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

Члан 10.

ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

[ИЗМЕЊЕН чланом 8. став 1. МК]

- [1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;]

Следећи члан 8. став 1. МК примењује се на члан 10. став 2. тачка 1) овог уговора

ЧЛАН 8. МК - ТРАНСАКЦИЈЕ ТРАНСФЕРА ДИВИДЕНДИ

[Члан 10. став 2. тачка 1. овог уговора] примењују се само ако су услови власништва описани у тим одредбама испуњени током периода од 365 дана који укључује дан исплате дивиденди (ради израчунавања тог периода, не

узимају се у обзир промене власништва које би непосредно произишле из корпоративне реорганизације, као што су спајање или раздвајање, компаније која поседује акције или исплаћује дивиденде).

2) 15 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11.

КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Изузетно од одредаба става 2. овог члана, камата која настаје у држави уговорници изузима се од опорезивања у тој држави под условом да је оствари и стварно поседује:

- 1) Влада, политичка јединица или јединица локалне самоуправе друге државе уговорнице; или
- 2) Банка резерви (Reserve Bank), Народна банка или Централна банка друге државе уговорнице.

4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или обвезница зајма, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности или обвезнице. Затезна камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно,

уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове или траке за телевизију или радио, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

НАКНАДЕ ЗА ТЕХНИЧКЕ УСЛУГЕ

1. Накнаде за техничке услуге које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Накнаде за техничке услуге могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник накнада за техничке услуге резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа накнада за техничке услуге. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „накнаде за техничке услуге”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за пружање менаџерских, техничких или консултантских услуга (укључујући пружање услуга од стране техничког или другог особља) али не укључује плаћања за услуге наведене у чл. 15. и 16. овог уговора.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник накнада за техничке услуге, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави

уговорници у којој накнаде за техничке услуге настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а накнаде за техничке услуге су стварно повезане са том сталном јединицом или сталном базом. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа накнаде за техничке услуге, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања накнада за техничке услуге, а те накнаде за техничке услуге падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ накнада за техничке услуге, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду услуге за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 14.

КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретне имовине која чини део имовине намењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добитак предузећа државе уговорнице од отуђења поморских бродова или ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају или од покретне имовине која служи за коришћење тих поморских бродова или ваздухоплова опорезује се само у тој држави.

[ЗАМЕЊЕН чланом 9. став 4. МК]

[4. Добитак од отуђења акција акционарског капитала компаније чија се имовина посредно или непосредно углавном састоји од непокретне имовине која се налази у држави уговорници, може се опорезивати у тој држави.]

Следећи члан 9. став 4. МК замењује члан 14. став 4. овог уговора:

ЧЛАН 9. МК - КАПИТАЛНИ ДОБИТАК ОД ОТУЂЕЊА АКЦИЈА ИЛИ ИНТЕРЕСА ЕНТИТЕТА КОЈИ СВОЈУ ВРЕДНОСТ ОСТВАРУЈУ УГЛАВНОМ ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

За потребе [Уговора], добитак који оствари резидент [Државе уговорнице] од отуђења акција или упоредивих интереса, као што су интереси у партнерству или трусту, могу се опорезовати у другој [Држави уговорници] ако су, у било којем периоду током 365 дана пре отуђења, ове акције или упоредиви интереси више од 50 одсто своје вредности остварили непосредно или посредно од непокретности која се налази у тој другој [Држави уговорници].

5. Добитак од отуђења акција, осим оних наведених у ставу 4. овог члана, компаније која је резидент државе уговорнице, може се опорезивати у тој држави.

6. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3, 4, и 5. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 15.

САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари физичко лице које је резидент државе уговорнице од обављања професионалних делатности или од других сличних самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим у следећим околностима кад се тај доходак може опорезивати и у другој држави уговорници:

- 1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази опорезује се у тој другој држави уговорници; или
- 2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, хирурга, стоматолога и рачуновођа.

Члан 16.

РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредаба чл. 17, 19, 20, 21. и 22. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

- 1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години;
- 2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе;
- 3) ако примања не падају на терет сталне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на поморском броду или ваздухоплову којим предузеће државе уговорнице обавља међународни саобраћај, могу се опорезивати у тој држави.

Члан 17.

ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 18.

ИЗВОЂАЧИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба члана 15. и члана 16. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 15. и 16. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, доходак који оствари резидент државе уговорнице од лично обављених делатности извођача или спортисте опорезује се само у тој држави ако су те делатности обављене у другој држави уговорници у оквиру програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице.

Члан 19.

ПЕНЗИЈЕ

Зависно од одредаба става 2. члана 20. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 20.

УСЛУГЕ ЗА ПОТРЕБЕ ВЛАДЕ

1. 1) Зараде, накнаде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.
- 2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:
 - држављанин те државе или које
 - није постало резидент те државе само због вршења услуга.
2. 1) Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или њеној политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезује се само у тој држави.
- 2) Пензија се опорезује само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чл. 16, 17, 18. и 19. овог уговора примењују се на зараде, накнаде и друга слична примања, као и на пензије за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 21.

СТУДЕНТИ

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

4 2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на помоћ у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог члана, као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

3. Погодност овог члана важи само у временском периоду који је разумно или уобичајено потребан за завршетак образовања или започете обуке, али ни у ком случају физичко лице не може уживати погодности овог члана дуже од пет година од датума његовог првог доласка у ту другу државу уговорницу.

Члан 22.

ПРОФЕСОРИ, НАСТАВНИЦИ И ИСТРАЖИВАЧИ

1. Професор или наставник који борави у држави уговорници ради предавања или истраживања на универзитету, вишој школи, школи или другој признатој институцији у тој држави и који је резидент или је непосредно пре тог боравка био резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници на примања за та предавања или истраживања у периоду који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да су та примања из извора ван те државе.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на примања од истраживања, ако је то истраживање предузето првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 23.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, изузимајући доходак од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка - резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

3. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, ако резидент државе уговорнице остварује доходак из извора унутар друге државе уговорнице у виду добитка на лотоу, добитка од решавања награданих укрштеница-слагалица, добитка на тркама, укључујући коњске трке, добитка на картама и добитка од других игара било које врсте или у виду добитка на коцки или од клађења у било ком облику, тај доходак се може опорезивати у тој другој држави уговорници.

Члан 24.

ИМОВИНА

1. Имовина која се састоји од непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Имовина која се састоји од покретне имовине која представља део имовине намењене пословању сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Имовина која се састоји од поморских бродова и ваздухоплова за обављање међународног саобраћаја и покретне имовине која служи за коришћење тих поморских бродова и ваздухоплова, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент предузеће које поседује ту имовину.

4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

Члан 25.

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у другој држави уговорници, првопоменућа држава одобрава:

- као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави;
- као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у тој другој држави.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, дохотку или имовини који се могу опорезивати у тој другој држави.

2. Ако су, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент државе уговорнице изузети од опорезивања у тој држави, та држава може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

3. Ради признавања одбитка у држави уговорници, сматра се да порез који је плаћен у другој држави уговорници обухвата и порез који би био плаћен у тој другој држави да није умањен или отписан у складу с њеним законским одредбама о пореским подстицајима.

4. За потребе овог члана, израз „плаћен порез” не укључује износ који би требало да се плати због неплаћања или избегавања плаћања пореза на које се примењује овај уговор.

Члан 26.

ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

2. Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити да спречава државу уговорницу да опорезује добит сталне јединице коју компанија друге државе уговорнице има у првопоменутој држави, по пореској стопи већој од оне којом је опорезована добит сличне компаније првопоменуте државе уговорнице, и не сматра се да је у супротности са одредбама става 3. члана 7. овог уговора. Надаље, ова одредба се, такође, не може тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Камата, ауторске накнаде и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуте државе, осим када се примењују одредбе члана 9, члана 11. став 7. или члана 12. став 6. овог уговора. Такође, дугови предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првопоменуте државе.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуте државе подлежу или могу подлећи.

5. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 27.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под став 1. члана 26. овог уговора оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана. Када се, у циљу постизања договора, оцени корисним усмена размена мишљења, она се може обавити преко комисије коју чине представници надлежних органа држава уговорница.

Члан 28.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења (укључујући документа или оверене копије докумената) потребна за примену одредаба овог уговора или унутрашњих закона држава уговорница који се односе на порезе обухваћене овим уговором ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором, а посебно за спречавање утаје или евазије тих пореза. Размена обавештења није ограничена чланом 1. овог уговора. Обавештење примљено од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење или решавање по жалбама, у односу на порезе који су обухваћени овим уговором. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

2. Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза надлежног органа државе уговорнице да:

- 1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;

- 2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
- 3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

Члан 29.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Следећи члан 7. став 1. МК примењује се и има предност над одредбама овог уговора:

ЧЛАН 7. МК - СПРЕЧАВАЊЕ ЗЛОУПОТРЕБЕ УГОВОРА

(Одредба о тесту основног разлога)

Изузетно од одредаба [Уговора], погодност из овог уговора не одобрава се у односу на део дохотка или имовине, ако се основано може закључити, узимајући у обзир све релевантне чињенице и околности, да је стицање погодности био један од основних разлога било којег аранжмана или трансакције који су непосредно или посредно резултирали том погодношћу, осим ако се установи да би одобравање те погодности у тим околностима било у складу са циљем и сврхом одговарајућих одредаба [Уговора].

Члан 30.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Државе уговорнице обавестиће једна другу писменим путем, дипломатским каналима, о окончању поступка предвиђеног одговарајућим законима за ступање на снагу овог уговора.

2. Уговор ступа на снагу датумом последњег од обавештења наведених у ставу 1. овог члана, а његове одредбе се примењују:

- 1) у Србији и Црној Гори: у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој овај уговор ступа на снагу;
- 2) у Индији: у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог априла или

после првог априла календарске године која непосредно следи годину у којој овај уговор ступа на снагу.

Члан 31.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја било које календарске године по истеку пете године од дана ступања на снагу овог уговора. У том случају, овај уговор престаје да се примењује:

- 1) у Србији и Црној Гори: у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато бавештење о престанку важења;
- 2) у Индији: у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог априла или после првог априла календарске године која непосредно следи годину у којој је дато бавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у дупликату у Њу Делхију овог 8. дана фебруара 2006. године, на српском, хинду и енглеском језику, с тим што су сва три текста подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА САВЕТ МИНИСТАРА

СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

ПРЕДРАГ ИВАНОВИЋ

МИНИСТАР ЗА МЕЂУНАРОДНЕ

ЕКОНОМСКЕ ОДНОСЕ

ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ

ИНДИЈЕ

П. ЧИДАМБАРАМ

МИНИСТАР ФИНАНСИЈА

ПРОТОКОЛ

У моменту потписивања Уговора између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Републике Индије о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, доле потписани су се сагласили да следећа одредба чини саставни део Уговора.

Уз Чл. 6. и 14.

У вези са ставом 1. члана 6. и ставом 1. члана 14. овог уговора, подразумева се да се доходак од непокретне имовине и капитални добитак од отуђења непокретне имовине може опорезивати у обе државе уговорнице.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено у дупликату у Њу Делхију овог 8. дана фебруара 2006. године, на српском, хинду и енглеском језику, с тим што су сва три текста подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА САВЕТ МИНИСТАРА

СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

ПРЕДРАГ ИВАНОВИЋ

МИНИСТАР ЗА МЕЂУНАРОДНЕ

ЕКОНОМСКЕ ОДНОСЕ

ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ

ИНДИЈЕ

П. ЧИДАМБАРАМ

МИНИСТАР ФИНАНСИЈА